

La Thiam

Nafi Thiam wordt ingehaald door Katarina Johnson-Thompson op de afsluitende 800 meter in Doha. De Britse is de nieuwe wereldkampioen zevenkamp. © BELGA

Ik heb mijn Sportvrouw van het Jaar al: Emma Meesseman. Of die nu met haar Washington Mystics al of niet de WNBA-titel pakt, het maakt niet uit. Wat ze heeft gepresteerd in het basketbal volstaat. In Europa bij de allerbesten en titels winnen, in de VS bij de allerbesten en bejubeld worden door LeBron James en dat in de meest mondiale van alle vrouwensporten, wie doet beter?

Oké, de welhaast perfect door het zwerk zwierende Nina Derwael misschien, volgende week in Stuttgart, maar die is al een keer Sportvrouw geworden. Het is nu of nooit voor Meesseman, want volgend jaar begint Kim Clijsters weer te tennissen. In het besef dat die Sportvrouw van het Jaar werd na winst in het onooglijke toernooi van Luxemburg, staat ze na één winstpartijtje tegen de nummer tweehonderd vast weer bovenaan in alle polls.

Nafi Thiam wordt het niet en dat is een goede zaak, in de eerste plaats voor haar. De idolatrie mag nu even ophouden. Een medium schreef: dus toch menselijk. Had iemand daaraan getwijfeld dan? Jawel. De voorbije weken zijn alleen maar lyrische verhalen verschenen over 'La Thiam'. Zij is de enige Belgische atlete die wereld-, Europees en olympisch kampioen is geworden in haar discipline, hulde daarvoor. Fred Deburghgraeve is de enige andere met een Belgische identiteit, maar hij deed nog een slagje beter en werd wereldrecordhouder.

Nafi Thiam, zo las ik bij ons, zou beter zijn dan Eddy Merckx. Thiam zou de beste atlete ter wereld kunnen zijn, vond een collega, mannen en vrouwen mixed. Dat laatste is onzin en vergelijken met Merckx is drie keer onzin want sporten vergelijken is al lastig, laat staan verschillende seksen en prestaties geleverd met vijftig jaar verschil tussen. Bovendien, als Thiam zo uitzonderlijk is, waarom staat het wereldrecord al 31 jaar op naam van Jackie Joyner-Kersey? Doping? Oké, *point taken*. Maar waarom is dat Europees record van Carolina Klüft ook al twaalf jaar oud?

Ik wil best een eind meegaan in het enthousiasme voor de meerkamp, maar niet al te ver. Als meerkampers het stadion binnenkomen, dan komt iets binnen. Het zijn geen Ethiopische geraamtes die je ter plekke aan het suikerinfuus zou willen leggen. Ook geen kogelstoters die het stadion binnen waggelen. Ik heb donderdag in een erg masochistische bui het kogelstoten vrouwen uitgezet en mij

hogelijk verbaasd dat er maar één atlete bij was die haar gewicht omhoog had gekregen door spiermassa te kweken. Bij de rest waren de pondjes overduidelijk door de mondjes gekomen (idem voor de mannen overigens). Na de hormonale check een obesitascheck?

Meerkampers zijn dan weer de mooiste specimen in het atletiekwalhalla. Nafi Thiam en Thomas Van der Plaetsen zijn begiftigd met een goddelijk lijf. Soms worden ze complete atleten genoemd, maar dat verdient toch enige nuancering. Als atleet zijn ze eerder incompleet en dat is ook de reden dat ze in de meerkamp zijn gebleven.

Elk kind dat op atletiek gaat, krijgt alles voor de kiezen: gooien, springen, lopen. De talenten kiezen vervolgens één discipline uit waarin ze goed zijn en gaan zich vervolmaken. Weinig tot geen kinderen kiezen ervoor om in de meerkamp te blijven. Het is meer hun gebrek aan talent niet voor het ene, niet

voor het andere dat hen in die richting duwt. De minderheid blijft daar ook hangen, de rest haakt gewoon af. Meerkamp is geen bewuste keuze voor een godenstatus in de atletiek, maar ook een beetje een zwaktebod.

Wat hiervoor staat, is vloeken in de kerk, maar de meeste Belgische atleten en kenners (niet uit de meerkamp) denken off the record hetzelfde. Die lofbetuigingen aan het adres van Thiam vinden ze een beetje overdreven. Ze wijzen erop dat ze geen progressie heeft gemaakt op haar zwakke punten. In een whatsappje gisteren (naam

en adres bij de redactie bekend): "Wat heb ik gezegd? *Time to go to work*, Nafi."

Ze was eenooit in het land van de blinden en dat vond ze cool. Alleen is er nu een andere eenooit bij gekomen en die heeft haar zo-waar geklopt. Minder cool én een probleem. Katarina Johnson-Thompson verloochende haar roots en de Britse meerkampster en ging bij de Franse wereldrecordhouder Kevin Mayer trainen. Met succes. Niet Thiam maar KJT is voortaan de meest complete incomplete atlete van de wereld en als Thiam dat nog wil omdraaien zal ze zich mogen haasten.

KJT heeft haar achterstand in het werpen verkleind, springt haast even hoog en ver en is heel wat beter in de loopnummers waarin ze ook nog beter wordt. Voor Thiam ging het tot nog toe vanzelf door een gebrek aan tegenstand. Als ze olympisch kampioen wil worden, zal ze harder, beter en gericht moeten trainen, misschien met andere, gespecialiseerde trainers. De speeltijd is voorbij.

**Niet Nafi Thiam
maar KJT is
voortaan
de meest
complete
incomplete
atlete van
de wereld**